

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 137: Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af momsregistreringsgrænsen, momsfritagelse for almenvelgørende foreninger, lempelser i reglerne om momsafregning m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 27/2 2002. Første behandling 18/3 2002. Betænkning 2/5 2002. Ændringsforslag nr. 3 af 6/5 2002 af uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og ligningsloven. (Fuld omkostningsgodtgørelse i skattesager m.v., som skatteyder vinder fuldt ud eller i overvejende grad, eller som videreføres af skattemyndighederne).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 17/1 2002. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Henrik Sass Larsen (S):

Det her lovforslag fra skatteministeren har været genstand for en utrolig grundig behandling i udvalget. Man kan således nævne, at der har været deputationer, der har været spørgsmål, der har været et hav af svar. Man kan således sige, at det her spørgsmål har været grundigt behandlet. Men det er ikke blevet klarere deraf.

Det, vi står med her, vil være et direkte hul i skattelovgivningen, som man i øjeblikket er ved at etablere. Det vil medføre et administrativt kaos, og på trods af de svar, som er forsøgt givet, fremstår det helt og aldeles uklart, hvordan og hvorledes den her lov rent faktisk skal administreres.

Jeg tillader mig at prøve at citere fra et af de høringssvar, der er kommet ind i den her forbindelse, fra Advokatsamfundet. Nu kan man jo ikke sådan beskyldte Advokatsamfundet for at være en filial af den socialdemokratiske bevægelse, så jeg vil bede skatteministeren, hvis han ikke har hørt det før, og hvis han ikke har været optaget af det her før, så at prøve at lytte til, hvad det rent faktisk er, der er Advokatrådets konklusion i denne her forbindelse. De siger følgende:

»Det er imidlertid Advokatrådets overordnede opfattelse, at den beskedne retssikkerhedsmæssige gevinst ved den foreslåede ordning med 100 pct.s godtgørelse, såfremt skatteyderen får medhold, i overvejende grad langt overstiges af de betæneligheder, retssikkerhedsmæssige

og andre, som de foreslåede skønspregede regler og den deraf følgende bureaukratisering af godtgørelsesordningen giver anledning til.«

Det må da være forholdsvis klar tale, også for en skatteminister. Det må da stå fuldstændig lysende klart, at de her mennesker, som rent faktisk skal sidde og være skatteydernes hjælpere i denne her sag, siger, at det er fuldstændig forkasteligt, at man fremsætter det her forslag.

De kører videre med også at erindre om, at ministerens eget parti og den daværende regering nedsatte et udvalg, der skulle behandle alle de her spørgsmål grundigt, hvor man skulle gennemgå, hvordan man kunne lave den bedst mulige omkostningsgodtgørelse, og hvor også skatteministerens parti på det tidspunkt fik mulighed for rent faktisk at indsætte en repræsentant i det her udvalg, som kom frem med en betænkning og i enighed kom med et forslag til, hvordan man skulle lave en omkostningsgodtgørelsesordning, sådan som den fungerer i dag. I enighed – i enighed fremsatte man de her ting.

KL. 14.40

På trods af de her betæneligheder, på trods af at der fra alle mulige sider blev advaret imod det, sidder ministeren det totalt overhørig, og det er fuldstændig uklart, hvordan det skal komme til at fungere.

Så kan jeg sige, at det ikke kun er Advokatrådet, der er kommet på denne her tanke. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer – og jeg skal igen gentage, at det heller ikke er en del af den socialdemokratiske bevægelse, det vil jeg godt understrege – skriver, at de betæneligheder ved fuld omkostningsgodtgørelse, som er fremført i betænkningen fra det daværende udvalg, som lavede de her ting, bekræftes af foreningen i forbindelse med gennemgangen af nærværende lovforslag, og at forskellen mellem en tabt og en vunden sag i mange tilfælde er så hårfin, at en forskel i omkostningsgodtgørelsen virker urimelig.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer finder derfor, at det foreslåede system er alt for resourcekrævende både for skatteydere, rådgivere og skattemyndigheder og rummer så store retssikkerhedsmæssige tilbageskridt, at der bør ske væsentlige ændringer i lovforslaget, for at retssikkerheden ikke skal lide skade.

Det er vel også forholdsvis klar skrift, må jeg sige til skatteministeren. Og til det har vi kun fået nogle svar, der går mumble-bumle i en eller anden retning, uden at det på nogen som helst måde bliver klart, hvordan retssikkerheden bli-

ver håndhævet i forbindelse med det her forslag.

Så er der sket det pudsige, at skatteministeren åbenbart har fået læst dele af det her forslag, og så er der stillet et ændringsforslag. Det går ud på, at den mulighed, der lå i forslaget for at gå ind og prøve at sikre, at der ikke sker honoraroppustning, det, at folk skulle indsende et overslag over det her, har man så også på baggrund af alle de høringssvar, der er kommet ind, fundet ud af er fuldstændig umuligt at administrere, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, og så har man fjernet det. Men så står man jo med et uløst problem, for hvordan vil man nu sikre, at der ikke sker en honoraroppustning? Hvordan vil man nu sikre, at man ikke lige pludselig får et stort tagselvbord med hensyn til de her ting?

Jeg skal prøve også at nævne til skatteministerens almindelige oplysning, at det i de her høringssvar, som er blevet indgivet, gang på gang bliver understreget, at det her ikke drejer sig om den lille mand. Det er meget, meget, meget, meget få sager, hvor det drejer sig om den lille mand. Det her drejer sig om selskaber og virksomheder, og det drejer sig om nogle mennesker, som udmærket godt er i stand til at betale selv, og som rent faktisk ikke på nogen som helst måde har efterspurgt lige præcis den her vare.

Kunne skatteministeren derfor ikke i det mindste komme op og forklare os andre, hvordan man, nu hvor man har fjernet det oprindelige forslag om, at man vil prøve at styre spørgsmålet omkring overslag, at man vil prøve at styre honoraroppustningen, skal sikre det? Det kunne i hvert fald være hjælpsomt for debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, gav udmærkede eksempler på, at det, vi gør, hvis eller når Folketinget vedtager det her lovforslag, ikke er noget, vi ved, hvad virkningerne vil være af.

Diskussionen har jo foregået i mange år, og det ekspertudvalg, der blev nedsat, nåede frem til noget i enighed. Det var så det, som vi var et flertal i Folketinget, der på det tidspunkt sagde ville være i orden, og der er ikke andet end et enkelt eller to eksempler på, at man kan sige, at der har været noget, hvor man i forhold til offentligheden med henblik på retssikkerheden

kunne spørge: Kan man umiddelbart forklare det?

Det er derfor, vi har stillet et ændringsforslag, der siger: Jamen lad os så sige, hvis nu det er af hensyn til den der berømte lille mand, jeg ved ikke, hvem han er, men vi siger så personer og ikke selskaber, så kunne man da tage fat på det og så afgrænse det alene til personer.

Det, det drejer sig om med det her lovforslag, er, at man sender en masse penge ud til virksomheder, til selskaber, som i forvejen har store revisionsfirmaer, advokatfirmaer, som i forvejen i mange tilfælde også kan løfte moms og det hele. De får nu ekstra mulighed for at få finansieret det her.

Det er en åben ladeport til en række ting, og derfor er det, vi siger: Hvis nu man ville tage hensyn til den enkeltperson, som er kommet i klemme i systemet, så kunne man da sige, at det alene er afgrænset til personer og ikke også til selskaber osv. Men det har man ikke villet. Jeg ved ikke, hvorfor man overhovedet ikke vil høre bare en lille smule efter.

Kl. 14.45

I den forbindelse må jeg i øvrigt også indrømme, at det undrer mig, at regeringen i dette spørgsmål har fået en ny alliancepart i form af Enhedslisten; det kommer noget bag på mig. Enhedslisten kan selvfølgelig svare på, hvorfor man har valgt at være enig med regeringen og også uenig i vores ændringsforslag, så også de store selskaber nu skal have mulighed for at køre sager og under alle omstændigheder få alt dækket. Det kommer lidt bag på mig, og det svarer ikke til det synspunkt, som Enhedslisten havde tidligere. Det skal jeg naturligvis ikke blande mig i, men kun lige notere med en vis overraskelse, at Enhedslisten er at finde i selskab med Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Jeg føler mig bedre hjemme sammen med Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Freddy Dam som ordfører.

Freddy Dam (V):

Når hr. Sass Larsen føler sig kaldet til at gå herop og kritisere skatteministeren for dette forslag, er jeg nødt til også at gå op og sige på Venstres vegne, at det er i virkeligheden mere berettiget at rose skatteministeren. Det er jo således, at skatteministeren netop har lyttet nøje til de høringsvar, der er blevet afgivet, og det er bag-

grunden for, at der er stillet et ændringsforslag, som faktisk styrker retssikkerheden.

Så vil jeg også minde hr. Sass Larsen om, at høringsvaret fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer blev jo fremsendt, før ændringsforslaget blev forelagt, og derfor synes jeg måske ikke, man kan lægge det så voldsomt meget til grund.

Så spørger hr. Sass Larsen: Jamen hvordan skal man nu sikre, at honorarerne ikke oppustes, når overslaget er taget ud af forslaget? Til det vil jeg gerne sige, at efter min opfattelse har overslaget ud fra en ren juridisk betragtning aldrig sikret noget som helst, men det kan der jo være delte meninger om. Nu er det i hvert fald taget ud af lovforslaget.

Derimod vil jeg sige, at det er jo sådan, at skattedyderne og Skatteministeriet har den samme mulighed som alle andre juridiske personer og andre personer her i landet for at kritisere honorarer. Alle mennesker her i landet kan, hvis de er utilfredse med et advokathonorar, indbringe spørgsmålet for den lokale kredsbestyrelse, og hvis man ikke er tilfreds med det svar, man får fra kredsbestyrelsen, kan man indbringe spørgsmålet for Advokatnævnet, som hr. Sass Larsen tilsyneladende respekterer meget. Jeg vil gerne i den forbindelse pege på, at Advokatnævnet jo netop er et nævn, hvor flertallet består af ikkeadvokater, så der er ikke rigtig nogen mulighed for, at der kan plejes lavsinteresser i den sammenhæng.

Til sidst stiller jeg mig helt undrende over for et forslag fra Socialdemokratiet om, at der skal gøres forskel på personer og på juridiske personer, altså personer på den ene side og selskaber på den anden side. Jeg troede, det var sådan, at Socialdemokratiet gik ind for lighed, men der er måske noget nyt her: at man er holdt op med det. Et selskab er en skatteyder på samme måde, som en person er en skatteyder.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu skal jeg indledningsvis sige til Venstres ordfører, at det ikke er vores ændringsforslag; det er SF's, så hus forbi dér. Men hvis man har siddet og gennemgået de høringsvar, som er indkommet fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, fra Advokatnævnet og andre, og man så henviser til det ændringsforslag, som er blevet stillet, og vil vove at påstå, at det er en imødekommelse af den kritik og de betænkeligheder,

der ligger i svarene, er man altså ude på et over-drev.

Der er grundige notater, som gennemgår forslaget over 10, 12, 14 sider, og som sådan set finder ethvert aspekt i det fremsatte lovforslag betænkeligt. Der er nogle enkelte steder, hvor man mener, der sker nogle fremskridt, men på de væsentligste punkter bliver det kritiseret.

Så er det også utroligt, at fordi man finder ud af, at det første, man har lavet, og som man argumenterede for som et værn mod honorarop-pustning, er fuldstændig uadministrerbart – ja, så fjerner man det, fordi man ikke kan administrere det, og så siger man: Nå, men der er i øvrigt ikke nogen problemer. Jo, der er masser af problemer i det. Der er masser af problemer, som er blevet påpeget i den første betænkning, der er en masse problemer, som er blevet påpeget i de høringssvar, der er afgivet, og der er masser af problemer i de svar, som skatteministerens har afgivet i denne forbindelse.

Det er et helt og aldeles uklart forslag, som i den grad vil være med til at udhule retssikkerheden på området. Man havde oven i købet mulighed for, som det også bliver påpeget og foreslået fra Advokatrådets og alle andres side, at ministeren måske kunne give dispensation i særlige tilfælde, altså SF's variant.

Kl. 14.50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning, hr. Vernersen har jeg også set, hr. Samuelsen har jeg også set nu, og vi tager dem alle på én gang.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til Venstres ordfører: Det er altså SF, der har stillet forslaget.

Det er jo ikke sådan i dag, at juridiske personer, forstået som enkeltpersoner på den ene side og selskaber og virksomheder på den anden side, beskattes ens. Der er forskellige regler, og derfor er det ikke så overraskende, at man også siger i denne forbindelse, at man vil gøre noget forskelligt. Forskelligheden er jo allerede til stede, så uensartethed med hensyn til at betale skat, afhængig af om man er et selskab, eller man er en privatperson, er også allerede til stede.

Når vi har stillet forslaget, er det sådan set ikke, fordi vi mener, at med det forslag ville det blive ideelt; slet, slet ikke. Men hvis man nu er så optaget af, at det er en enkeltperson – det er

altid ham, man nævner, det er vist aldrig en hende – skulle man tage imod vores ændringsforslag. Men det, der sker med regeringens forslag, er, at alle selskaber, alle virksomheder, får den her ordning. Det er også dem, der i forvejen benytter sig af ordningen, og det er dem, der i forvejen har ekspertviden og sådan noget og ikke automatisk kommer i klemme, sådan som en person, der ikke har en advokat, kan risikere at komme.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Peter Vernersen, og det er altså en kort bemærkning til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, og det er også derfor, jeg godt vil spørge Venstres ordfører for at få noget afklaret, Advokatrådet skriver i høringssvaret:

»Det må efter Advokatrådets opfattelse konstateres, det ikke er muligt at give selv de til afgørelsen af medholdsgraden for den enkelte instans nødvendige, klare, administrative regler. Behandles sagen ved flere instanser, kompliceres sagen. Eksempler, som må forudsættes at være ligeværdige i enhver henseende, illustrerer, at det kan være vanskeligt at overskue de godtgørelsesmæssige konsekvenser, når afgørelsen i en klagesag påklages.«

Man siger altså fra Advokatrådet: Det er fuldstændig umuligt at give klare regler efter den lovgivning, man laver. Vil Venstre virkelig gøre det? Hvis det er sådan, at Venstres ordfører skulle være i tvivl om, hvor det står, så står det på side 7 i Advokatrådets redegørelse her til Folketinget, hvor man i tredje- og fjerdesidste afsnit skriver, at det er fuldstændig umuligt, og at der ikke kan gives klare regler for det. Men alligevel er der et flertal, som nu her om lidt stemmer for ændringsforslagene og senere for forslaget som helhed, når det kommer til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu er det jo ikke sådan, at regeringen ikke har vist sig villig til at lave nogle ændringsforslag, når det altså passede ind i regeringens kram. Det har sådan set været indstillingen fra starten, så derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge:

Hvis man nu har den indstilling, at man i bund og grund – det går jeg ud fra at man også gerne vil i regeringen – gerne vil have et så retfærdigt system som overhovedet muligt, kan

Venstres ordfører så forklare, hvorfor man ikke kan gå ind for den radikale tankegang om, at der minimum gives 50 pct.s compensation, og derudover gives der i forhold til, hvor meget den pågældende har fået ret?

Man er jo gået ind for præmissen om, at der godt kan skelnes imellem at få 49 pct. ret, 50 pct. ret eller 51 pct. ret. Den præmis er man gået ind for, ellers kan man jo ikke lave det skel, som findes i loven, som den ligger nu, så hvorfor ikke gå hele vejen og sørge for, at vi ikke bare kaster skatteborgernes penge i grams, men gør det på en retfærdig og ordentlig måde, så man får compensation i forhold til, hvor meget man har fået ret?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nu synes jeg ikke, der er kommet noget voldsomt nyt frem i de indlæg, der er kommet, men jeg skal alligevel kommentere indlægget fra hr. Aage Frandsen.

Efter min opfattelse er det sådan, at der er nøjagtig de samme grunde til at beskytte et lille anpartsselskab, som der er til at beskytte eksempelvis en lille tømrermester, der driver sin virksomhed som personlig virksomhed. Det er skyggeboksning, når man hævder, at det her kun handler om de meget store selskaber som A.P. Møller m.fl., for i virkeligheden består Danmarks erhvervsstruktur jo af en helt anden type virksomheder, typisk meget små virksomheder, der overhovedet ikke har nogen ekspertviden på området.

Kl. 14.55

Til hr. Jens Peter Vernersen skal jeg sige: Efter min opfattelse kan der ikke gives klare regler for, hvordan man skruer en såkaldt medholds-vurdering sammen, men de administrative organer kan se på og lære af domstolens metode. Det er jo sådan, at domstolene rent faktisk hver dag vurderer, hvor meget og hvor lidt medhold de enkelte parter i retssager har fået, og det tror jeg også de administrative myndigheder kan lære ganske hurtigt. Der kan i øvrigt klages til region og styrelse, hvis der er behov for det.

Til hr. Anders Samuelsen skal jeg sige: Når vi støtter det oprindelige forslag, og når vi så meget mere støtter ministerens ændringsforslag, er det jo netop, fordi vi ønsker en lov, der er så retfærdig som muligt. Det mener vi faktisk at vi har fået med forslaget, som det nu ser ud, det er vores opfattelse, og derfor vil vi ikke støtte De Radikales forslag.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det er muligt, at Venstres ordfører mener at konstatere, at der ikke er noget nyt i sagen. Men det er, fordi vi ikke får nogen svar, så jeg vil altså godt prøve igen, når det nu er sidste chance, inden man løber tør for korte bemærkninger, og spørge Venstres ordfører:

Gør det intet indtryk, at Advokatnævnet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og mange andre, som i øvrigt har givet Tinget hørings-svar til forslaget, mener, at det er dybt, dybt, dybt betænkeligt? Det er jo skarpe ordvalg, der bruges. Gør det overhovedet ikke noget indtryk? Og mener man, at man bare delvis kan afvise alle de bekymringer og alle de sorgere ved at give et svar til hr. Jens Peter Vernersen, hvor man siger, at der ikke kan opstilles klare regler, men de kan måske komme hen ad vejen? Det er jo spændende skattelovgivning, man så laver. Gør de betæneligheder overhovedet ikke noget indtryk, og mener man, at man fuldt ud kan dække sig ind i forhold til det oprindelige ændringsforslag?

Det kan godt være, at der ikke er noget nyt, men det er kun, fordi vi ikke har fået nogen svar. Men kunne vi ikke få svar på de spørgsmål, eller kunne ministeren måske komme herop og forklare sig? Det kunne også være spændende.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Venstres ordfører påstår, at vi med det forslag, der bliver vedtaget om lidt, får det mest retfærdige system, man kan få. Men det kan ikke være rigtigt, at Venstres ordfører kan have den opfattelse.

Hvis vi nu havde et flertal i Folketinget, som påtvang forsikringsselskaber at give 100 pct.s compensation, også selv om huset kun var 50 pct. skadet, men at der samtidig var en mulighed for, at man kunne nøjes med at give 50 pct.s compensation – ville Venstres ordfører så påstå, at man havde fundet det rigtige og mest retfærdige system ved at gennemtvinge, at der skulle udbetales 100 pct.s erstatning?

Det radikale forslag gik jo netop ud på, at man fik compensation i forhold til, hvor meget man fik ret, altså at kompensere ad den vej så man fik sine advokatombudsninger, eller hvad det kunne være, dækket på den måde. Det må da være mere retfærdigt end den anden model, så hvorfor kan Venstre ikke støtte den model?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg forlangte rent faktisk ikke, at hr. Freddy Dam skulle kunne beskrive, hvordan man får en ordentlig beregning af det begreb, der hedder »delvis medholdelsesgrad«, altså delvis medhold i en skattesag. Jeg forlanger det ikke, for det kan ikke beskrives, og det har aldrig kunnet beskrives, og derfor har man valgt ikke at gøre brug af den metode.

Men jeg synes, det må være rimeligt, da det jo er skatteministeren, der skal administrere denne lovgivning, at skatteministeren kommer herop og forklarer ganske præcist: Hvordan skal den delvise medholdelsesgrad administreres? Advokatrådet skriver meget, meget præcist: Det kan ikke lade sig gøre, det er ganske umuligt. Men vi må altså vide, inden vi går ud af Folketingssalen, hvordan det skal beskrives.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Freddy Dam, for jeg går ud fra, han ønsker ordet. (*Ophold*). Det er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Hr. Sass Larsen spørger, om det ikke gør indtryk på Venstre, når man læser Advokatsamfundets høringssvar. Til det er der kun at sige: Jo, det gør indtryk på Venstre, det har gjort indtryk på Venstre, og derfor støtter Venstre også det ændringsforslag, som er stillet af skatteministeren.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige: Jeg tror ikke på, at det er muligt at opnå det ypperste med hverken denne eller andre love. Jeg tror, at øvelsen oftest går på at opnå det mindst ringe, og til den ende finder jeg, at dette forslag er et rigtig godt forslag.

Jeg har tidligere sagt under førstebehandlingen, at Venstre ikke støtter det mål af millimeterretfærdighed, som De Radikale lægger op til i deres forslag, og det gælder stadig. Det er bl.a. udtryk for det, som hr. Jens Peter Vernersen var inde på, nemlig at det er overordentlig vanskeligt med få nuancers forskel at fortælle, om man har fået 61 pct.s medhold eller 64 pct.s medhold, eller hvor meget medhold man nu har fået. Derimod er det langt enklere efter min opfattelse at finde ud af, om det er sort, eller det er hvidt. Har man i hovedsagen fået medhold, eller har man i hovedsagen ikke fået det?

Kl. 15.00

Det er jo en holdningssag. Venstre har valgt sin holdning, og derfor støtter vi forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Anders Samuelsen for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu har vi jo hørt gang på gang på gang, at Venstres ordfører og regeringen mener, at man faktisk godt kan skelne mellem 49 pct. ret, 50 pct. ret og 51 pct. ret, ellers kan man jo ikke gennemføre det her forslag. Hvis man kan skelne der, hvorfor kan man så ikke skelne mellem 61 pct. og 62 pct.?

Det er da fuldstændig absurd, at man kan stille sig op her og sige, at det godt kan lade sig gøre mellem 49 pct. og 51 pct., men at det ikke kan lade sig gøre mellem 61 pct. og 62 pct.

Venstres ordfører må simpelt hen forklare, hvordan det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg skal vælge et måske dårligt eksempel, men alligevel et eksempel, som kan tjene til at belyse Venstres holdning.

Der er sager i denne verden, hvor man skal afgøre, om en person er skyldig eller ikke skyldig. Det afgør man ikke med 69 pct.s afvigelse i forhold til 62 pct. eller 41 pct. Der må man på grundlag af al bevisførelse træffe en beslutning om, hvorvidt man i sit inderste er overbevist om, at denne her mand er mere skyldig, end han er uskyldig. Og der når man altså til en afgørelse.

Det er et spørgsmål om at finde ud af, hvorvidt man skal hælde til den ene side i sin samlede afgørelse, eller man skal hælde til den anden side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Peter Vernersen, og det er også for den tredje og sidste korte bemærkning. Det er kun hr. Henrik Sass Larsen, der har en omgang endnu, hvis han ønsker det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt gentage: Jeg forlanger ikke, at hr. Freddy Dam skal forklare det her, for det kan ikke forklares, det kan ikke lade sig gøre. Det er derfor, forslaget ikke duer. Det er ikke noget, vi har fundet på som socialdemokrater. Vi har et høringssvar fra Advokatsamfundet, der klart beskriver, at det er en umulig opgave, og det er

også derfor, jeg håber og forventer, at skatteministeren formår at forklare det.

Den retsikkerhed, som hr. Dam beskriver herfra, er fuldstændig uacceptabel. Det plejer normalt være sådan i Venstre, at man også har folk dér, som ser meget på, hvordan lovgivningen sådan kommer til at virke i praksis. Det ser ud til, at man er ophørt med at gøre brug af de folk, i hvert fald som det her er fremlagt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Henrik Sass Larsen for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu var det jo et spændende eksempel med hjerter, og hvor meget man nu var med dér.

Men lad mig så prøve at tage det mere konkrete. De her mennesker fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer skriver følgende: I de sager, som enten tabes eller vindes klart af skatteyderne, vil der næppe være problemer. Men så siger de: I de sager, hvor skatteyderen får helt eller delvist medhold på nogle punkter og ikke på nogle andre, vil det blive problematisk. Og så citerer jeg:

»I disse sager er vurderingen af, om skatteyderen har fået medhold i overvejende grad, efter foreningens opfattelse særdeles problematisk. Den usikkerhed, der nødvendigvis vil følge af en sådan vanskelig afgrænsning, vil medføre et yderligere antal sager, hvor spørgsmålet er, om medholdsvurderingen er korrekt eller ej.«

Det er høringsvaret fra de her mennesker, som sidder og beskæftiger sig dybt professionelt sig med det her. Gør det ikke noget indtryk på Venstres ordfører?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker flere at udtale sig? Hr. Jacob Bukstis? Skatteministeren? Hr. Jacob Buksti først. Nå. Jamen så må formanden jo træffe en afgørelse. Og det gør han: Skatteministeren har ordet.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil allerførst gerne sige tak for den tilslutning, som dette lovforslag har fået. Det er jo klart fremgået, at vi her bevæger os ind på et relativt nyt område. Vi har jo absolut ikke vendt det døve øre til under den udvalgsbehandling, som har været. Vi har faktisk ændret forslaget ganske væsentligt, når det drejer sig om spørgs-

mål om, hvorvidt man kan sætte den rigtige pris på det arbejde, der skal udføres.

Kl. 15.05

Med hensyn til diskussionen om delvist medhold er der jo forskellige opfattelser i Tinget af det spørgsmål. Det Radikale Venstre ville gerne have, at man fik mulighed for at vurdere alle procenter.

Vi mener, at vi med det her nok finder en fornuftig ordning, som vil kunne administreres hensigtsmæssigt. I øvrigt vil jeg bemærke, at der jo er mange forskellige opfattelser. SF eksempelvis mener, at man alene skulle lave et lovforslag, som handler om personer og ikke virksomheder, og sådan er der forskellige opfattelser blandt dem, som er modstandere af forslaget.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at for så vidt angår dette med den åbne pengekasse – jeg tror, der var en, der benyttede det udtryk på et tidspunkt – tagselvordet, eller hvad man nu vil kalde det, skal for det første såvel den sagkyndige som den skatteafgiftspligtige underskrive ansøgningen til myndighederne om omkostningsgodtgørelse under strafansvar.

For det andet vil der blive foretaget stikprøvekontroller, hvor det vil være muligt for myndighederne at danne sig et indtryk af, om den foreslåede ordning medfører en væsentlig stigning i størrelsen af de fastsatte honorarer.

For det tredje vil myndighederne formentlig kunne opnå et tilsvarende indtryk ved at sammenholde med honorarerne i de sager, i hvilke den skatte- eller afgiftspligtige får fuld eller overvejende medhold og derfor er berettiget til en godtgørelse på 100 pct. af honoraret, mod de sager, hvor den skatte- og afgiftspligtige ikke opnår fuld eller overvejende medhold og derfor kun er berettiget til godtgørelse på 50 pct.

For det fjerde vil rimeligheden af størrelsen af det enkelte honorar i hver enkelt ansøgning være en målestok for, om sagen eventuelt skal forelægges for brancheorganisationernes klagenævn. Det forventes, at et vist antal sager årligt vil blive forelagt disse nævn. Jeg har personligt lagt megen vægt på det sidste. Jeg mener nemlig, det er vigtigt, at vi for at prøve niveauet og procedurer osv. af bør have nogle sager forelagt brancheorganisationernes klagenævn.

Endelig for det femte vil en uddybende redegørelse for den nye ordning allerede foreligge for det første år i starten af 2003, sådan at der er mulighed for en relativt hurtig justering af ordningen, hvis der viser sig et behov for det.

Jeg har hermed under henvisning til den afgivne betænkning gerne villet understrege, at nok bevæger vi os ind på et nyt område, o.k., men vi gør det altså på en måde, så vi virkelig har hånd i hanke med udviklingen. Vi følger op på, hvad det er, der sker, og vi vil allerede om 1 år kunne se, om det her nu også er den rette vej.

En gang imellem må man kaste sig ud i at prøve noget nyt, og jeg tror, at der i befolkningen er en stor forståelse for, at folk, som kører en retssag mod det store offentlige system, også får en kompensation for de udgifter, de har ved at køre den retssag. Specielt når de vinder, kan det ikke være rigtigt, at deres udgifter i visse tilfælde faktisk bliver lige så store som det, de vinder ved at køre sagen til ende.

Derfor glæder det mig, at der er bred tilslutning, så bred, at selv Enhedslisten er med på dette lovforslag, og jeg ser frem til resultatet af denne nye lov.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu fik vi jo et af de der sædvanlige svar fra ministeren sådan et florumvundet »på den ene side og på den anden side og noget andet«. Men det forholdt sig ikke til substansen af, hvad det her går ud på.

Kl. 15.10

Nu fik vi så at vide, at det her var et helt nyt område. Ja, det er ikke mere nyt område, end at der har været en lov, og nu er man så begyndt at lave den her lov om, så nyt og nyt. Så siger ministeren et eller andet med, at vi nok finder en fornuftig måde at administrere det på og sådan noget. Det er det, der ligger til grund for det, vi behandler nu! Jeg vil prøve at spørge ministeren: I hvor mange tilfælde oplever den lille mand mod det store offentlige system rent faktisk en sådan skattesag? Kan ministeren svare på det?

Og kan ministeren også svare på, i hvor mange af de her sager det tværtimod er virksomheder, som rent faktisk er inde og anlægge de her skattesager? Det kunne jo være meget godt, når man står her og taler om den lille mands sag.

Så vil jeg også godt spørge ministeren: Kan ministeren garantere med det her forslag, at den lille mand får hundrede procents dækning, for det er de stik modsatte konklusioner, mange af hørings svarene har lagt op til, på den måde, det er skruet sammen på?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der blev stillet nogle meget præcise spørgsmål til skatteministeren, som skatteministeren ikke svarede på overhovedet.

Spørgsmålet er, om det overhovedet ikke gør indtryk på skatteministeren, at Advokatrådet, De Statsautoriserede Revisorer klart understreger, at det her ikke bare svækker retssikkerheden for borgerne, det ødelægger den. Det er meget interessant, at vi ikke har fået svar på, hvordan det kan være, at skatteministeren i den her sag nærmest betragter Advokatrådet og revisorerne som part i sagen, mens skatteministeren i andre forhold, vi har til behandling her, f.eks. vurderingsorganisationen, sidder i fjernsynet og siger, at når det ikke kan betragtes som værende et problem for retssikkerheden, så er det, fordi Advokatrådet og revisorerne ikke har reageret.

Så i den ene sag er Advokatrådet altså overdommere, mens det i den her sag er sådan noget med, at man skal springe ud i noget nyt. Man har fornemmelsen af, at skatteministeren har en vane med at springe ud uden faldskærm og så se, om han slår sig eller ej. I det her tilfælde tror jeg, at skatteministeren slår sig.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det fornuftigste, skatteministeren sagde, og som også ligger i det, der er kommet ud af den seneste tids diskussion af det, er, at man er nødt til at kigge på det allerede i 2003. Det er meget usædvanligt, at man siger, man vedtager en lov, som man nu synes er alle tiders, og så vil man kigge på den allerede i 2003. Det er selvfølgelig, fordi man er klar over, at man bevæger sig ud i noget, man ikke ved hvad er. Det er derfor, at det ud fra mange betragtninger, både ud fra retssikkerhedsmæssige og ud fra, hvordan man fordeler midlerne i vores samfund, er meget ufornuftigt, hvad regeringen gør.

Stadig væk er det sådan, at hvis regeringen er så optaget af at lave millimeterretfærdighed – vi tror ikke helt på det – så skulle man tage Det Radikale Venstres forslag. Og hvis man er optaget af, at det er den lille mand, så skal man tage vores forslag. Men hvad vælger regeringen? Den vælger hverken millimeterretfærdighed eller hensynet til den lille mand. Den kaster sig ud og åbner en ladeport for en masse penge og oprettholder tanken om, at man kan skelne mellem 49 og 51 pct., men ikke mellem 52 og 75 pct. f.eks.,

selv om jeg synes, der er længere mellem 52 og 75 pct.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Peter Vernersen. Så har jeg også fru Charlotte Antonsen, og så bliver der lejlighed for ministeren til efterfølgende at svare.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det, vi hørte ministeren give udtryk for heroppe fra talerstolen, var oplæsning fra det skriftlige materiale, betænkningen, der ligger her i dag. Der blev jo stillet nogle andre konkrete spørgsmål, som Advokatrådet i hvert fald ikke kan svare på, men jeg må da forudsætte, at ministeren kan, når ministeren nu har fremsat lovforslaget. Det er det spørgsmål om delvist medhold, hvorom man skriver: Det er en helt uoverskuelig og reelt umulig opgave at træffe afgørelse om medholdsgraden. Det skriver Advokatrådet.

Ministeren bliver bedt om her fra Folketingets talerstol – og det har jo betydning for fremtiden, hvordan det her nu skal fortolkes – at der bliver givet et svar.

Jeg synes, det må være rigtigt, at der så bliver givet svar heroppefra. Jeg håber da, at skatteministeren i hvert fald har brugt så meget tid på det her lovforslag, at det vil være helt enkelt at forklare det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er jo forunderligt at høre, hvordan Socialdemokratiet og hr. Jens Peter Vernersen nu står heroppe og forsvare Advokatrådet.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan lovgivningen er i dag. Hvad var det for en lovgivning, Socialdemokratiet afleverede? Er det ikke korrekt, at hvis vi ikke havde gjort noget på dette område, så ville den lille mand kun få refunderet 50 pct. af sine udgifter? Det, der er tale om nu, er, at man, hvis man vinder sin sag, får refunderet 100 pct., hvis man taber sin sag, får man refunderet 75 pct.

Kl. 15.15

Det er altså under alle omstændigheder en tiltrængt hjælp til de skatteydere, der har tid og kræfter til at gå op imod det store system. Men jeg kan forstå på de forskellige socialdemokrater, der blander sig, at de i virkeligheden er flintrende ligeglade med de enkelte skatteydere. Man tænker kun på systemet.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Vi har jo haft denne debat adskillige gange. Derfor synes jeg, at det var nyttigt for mig at slå fast, hvad det er for nogle regler, der gælder, og hvad det er for nogle forhold, som vi agter at tage i anvendelse i spørgsmål om den åbne ladeport eller tagselvbordet. Jeg synes, at det er vigtigt at få det understreget ikke mindst i relation til det indlæg, som hr. Aage Frandsen kom med.

Hr. Aage Frandsen siger, at det er en ladeport. Men jeg tror nok, at hvis hr. Aage Frandsen gjorde sig den ulejlighed at sætte sig ind i de fem punkter og konsekvensen af dem, ville han komme til en anden erkendelse.

Og så bebrejder hr. Aage Frandsen os, at vi oven i købet er så forsigtige, at vi vil forelægge en redegørelse for Folketinget efter det første år. Vi har ikke hermed sagt, at vi skal revidere loven, men vi har sagt, at vi vil komme med en redegørelse. Og så kan både hr. Aage Frandsen og vi andre se, om det er gået, som vi tror, det vil gå, eller om det er gået, som det åbenbart er hr. Aage Frandsens opfattelse at det vil gå.

Hr. Aage Frandsen spørger også: Jamen hvorfor ikke tage vores forslag, eller hvorfor ikke tage De Radikales forslag? Det interessante er jo, at det faktisk kun er Det Radikale Venstre, som synes, at det radikale forslag er en rigtig god idé, og at det kun er hr. Aage Frandsen, som synes, at hr. Aage Frandsens forslag er en rigtig god idé. Nu har vi altså valgt at komme med et forslag, som faktisk kan samle et flertal, lad os så prøve af, hvordan det går med det forslag. Jeg tror faktisk, at det bliver en meget, meget positiv oplevelse, også for hr. Aage Frandsen.

Og til hr. Jens Peter Vernersen: Jamen det, hr. Vernersen i virkeligheden koncentrerer sig om, er diskussion om, hvorvidt det bliver 49,4 pct. eller det bliver 50,2 pct. Det er jo dér, det er interessant. Jeg vil gerne sige, at hvis det er sådan, at man er utilfreds med den medholdsvurdering, som gives, kan man jo klage, og langt størstedelen vil jo ikke ligge i dette marginale felt.

Så vil jeg endelig sige, at det er da rigtigt, og det er til hr. Jacob Buksti, at Advokatrådet og revisorerne har en anden tilgang til den her sag, end vi har.

Og jeg vil sige til hr. Henrik Sass Larsen, når han spørger, hvor mange eksempler der er på, at den lille mand har tabt mere end sagen, at hver eneste af den type eksempler er ét for meget.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det er jo meget interessant, at ministeren kan svare, at hver eneste eksempel er ét for meget. Grunden til, at vi får sådan et svar, er, at ministeren sikkert ikke aner det.

Men jeg skal da hurtigt kunne sige, at det er meget, meget få tilfælde. De allerfleste sager, det her drejer sig om, er jo virksomheder, som bringer de hersens sager videre. Og det er også sådan, at er det sager af principiel karakter, gives der allerede i dag 85 pct. dækning. Det gør der jo.

Derfor er det, at jeg tænker: Hvorfor så ikke benytte sig af nogle af de muligheder, som Advokatsamfundet eller andre har peget på, eller bruge SF's forslag, der siger, at hvis det virkelig er den lille mand og ikke virksomheden, vi skal til at uddele penge til, som jo i øvrigt er udmærket tilfreds med de her ting, hvorfor så ikke taget et af de forslag, hvor enten ministeren selv kunne give dispensation, eller hvor man fik mulighed for at afgrænse personkredsen til, at det er den lille mand? Så var der jo muligheder for det.

Kl. 15.20

Det, Venstre gør her, som også Venstres øvrige ordførere var inde på, er jo, at man med det her forslag strør om sig med penge til folk, som er udmærket tilfreds med det, der foregår i øjeblikket, og påstår, at det er på grund af den lille mand, og at det er for at varetage den lille mands interesser. Det passer jo ikke.

Det passer jo heller ikke, at det rent faktisk kommer den lille mand til gode med 100 pct. omkostningsgodtgørelsen. Det, der er blevet påvist gang på gang med de hersens forslag, er, at de rent faktisk ikke holder vand, når det kommer til stykket.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det er og bliver korte bemærkninger. Hr. Aage Frandsen, maks. 1 minut – sådan da.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er jo rigtigt, at vi normalt er kritiske over for skatteministerens politiske holdninger, måske også over for hans håndtering af sagerne.

I dette tilfælde var det imidlertid ren ros fra vores side med hensyn til, at man kigger på sagen i 2003. Men det er efter vores opfattelse også en tilståelsessag og tegn på, at regeringen er klar over, at det er nødvendigt at kigge efter, om det

nu også fungerer så godt. For der er et problem i det. Det var ren ros til skatteministeren. Jeg håber, at skatteministeren vil tage imod rosen, når den er der. Det er jo ikke så tit, at den kommer, vil jeg bare lige sige.

Så med hensyn til de forskellige typer af forslag: Skatteministeren får ret, men det betyder ikke, at skatteministeren har ret. Skatteministeren får ret, for ministeren har et flertal her i Folketinget, og det er der jo ingen tvivl om.

Men ud fra skatteministerens egen argumentation mener jeg, at skatteministeren, når det drejer sig om, hvem man gerne vil gavne i den her sag, skulle støtte vores forslag, og ud fra argumentationen om, at man kan finde ud af, hvordan niveauerne ligger, skal ministeren støtte Det Radikale Venstres forslag. Så det var, fordi jeg gik ind på skatteministerens egen tankegang og anbefalede forskellige ting, men skatteministeren får ret, men har ikke nødvendigvis ret.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er, fordi jeg må protestere imod, at skatteministeren siger, at der ikke var mange, der syntes, at det radikale forslag var en god idé. Alle syntes sådan set, at det var en rigtig god idé. Der var bare ikke rigtig nogen, der troede på, at det kunne lade sig gøre at virkeliggøre ideen, og det er af respekt for de partier, som har den håndfaste holdning hele vejen igennem systemet; dvs. f.eks. SF og Socialdemokratiet.

Men de partier, og her kommer regeringspartierne altså ind i billedet, som faktisk går ind på præmissen om, at man kan skelne og sige, at her er der 50 pct.s ret, her er der 60 pct. og her er der 70 pct. – det er det, regeringspartierne gør med det her forslag – kommer det til at virke helt absurd, at man går ind på præmissen, og man synes egentlig, at det radikale forslag er en god idé, men alligevel vælger man det næstbedste, nemlig sit eget forslag. Det er dog en underlig måde at agere på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge, om man ikke skal passe på at skyde på alt, hvad der rører sig, for så kommer man til at ramme sig selv. Og er det ikke det, vi ser her? På den ene side angriber Socialdemokratiet os for, at der stort set ingen sager er på dette område. Det siger hr. Henrik Sass Larsen. På den anden side siger Socialdemokratiet,

at pengene vil fosse ud på grund af det her forslag. Kritikken hænger jo ikke sammen.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Kunne man ikke forestille sig, at en lille mand, der kommer i klemme i det store skattesystem, måske tænker sig om en ekstra gang, inden han forsøger at få retfærdighed, fordi han ved, at en skattesag koster både tid og mange penge? Kan det ikke være én af forklaringerne på, at de fleste sager, vi ser, er med de større virksomheder? Og er dette her ikke netop lige præcis møntet på de små mennesker, der er oppe imod det store system?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes da, at der blev stillet et meget interessant spørgsmål til skatteministeren. Nu har vi andre oplevet, at når vi beder skatteministeren om at komme op og svare på spørgsmål, får vi ikke noget svar. Så tænkte jeg, at når nu Venstres ordfører beder skatteministeren om et svar, har man aftalt, at der kommer et svar. Derfor håber jeg da, at skatteministeren vil gå op og besvare det spørgsmål, som fru Charlotte Antonsen har stillet, ellers synes jeg da, at man skulle koordinere det lidt bedre på forhånd.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 15.25

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 10 stemte for, 59 imod; 31 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-*hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var 3 stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Det her lovforslag, som vi nu har til andenbehandling, er et alvorligt anslag mod den lige adgang til behandling i sundhedsvæsenet. Lovforslaget skaber nemlig A-, B- og C-hold, når patienterne skal have behandling, og derfor kan det selvfølgelig ikke overraske nogen, at Socialdemokratiet er imod.

Det, som derimod er overraskende i denne her sag, er, at Dansk Folkeparti er for. Her står vi altså med endnu et eksempel på, at Dansk Folkeparti er blevet så magtfokuseret, at de glemmer de mennesker, de har stået og talt om ude i landet. Fine ord, når plejehjemmene besøges, men som Dansk Folkeparti glemmer ved de fine forhandlingsborde i ministeriet.

Vi er dybt skuffede over Dansk Folkeparti. Her havde vi faktisk et eksempel på, at vi sammen med Dansk Folkeparti kunne have stoppet regeringen i et dybt asocialt tiltag, og hvad sker der? Dansk Folkeparti kan ikke modstå magtens sødme. Vi troede faktisk lige til det sidste, at Dansk Folkeparti stod fast. Dansk Folkepartis ordfører sagde til Ritzau den 9. marts:

»Jeg er chokeret over, at lovforslaget kunne lægges frem. Det betyder, at en syerske med en ryglidelse skal være med til at betale for, at en direktør med samme lidelse kan komme forrest i køen. Det vil vi simpelt hen ikke være med til.«

Og Dansk Folkepartis ordfører fortsætter: »Jeg kan ikke se, hvorfor en hel befolkning skal være med til at finansiere sundhedsbehandling for folk på direktionsgangene. Vi må i stedet for